

forstaa at læse det, saa man forstaaer Meningen, men saaledes, at man fuldstud forstaaer det, er nødvendigt at lære Græsk fra først af og fuldstændig komme ind i den græske Litteratur. Og dette, fuldstændig at komme ind i græsk Sprog, kunne de ikke lære paa et halvt Aarstid eller en forholdsvis kort Tid; der skal længere Tid til, for at det kan gøres. Man kan komme udover de Banfæligheder, naar Forholdene og Omstændighederne vilde føre med sig, at man gik saa vidt; naar man mener, at det er nødvendigt, at Teologerne for Forstaaelsens Skyld underkastede sig det, saa var det ikke umuligt, at man senere kunde bibringe dem de nødvendige Kundskaber til Græsk. Men det gælder ikke blot om at bibringe dem de Kundskaber, som ere nødvendige for at kunne forstaa det nye Testamente. Langt fra! Thi saa bliver det græske Studium alt andet end en Videnskab og det skulde det dog være, thi hvorfor skulde de ellers til syvende og sidst nepos forstaa Testamentet paa Græsk, naar det ikke skal være en videnskabelig Forstaaelse deraf. Heller ikke er jeg enig med det ærede Medlem, naar han mener, at den Tid, der i saa Henseende kan tabes for de teologiske Studenter ved, at de nødfages til at studere Græsk ved Universitetet i Stedet for at have faaet Grundlaget i Skolen, kunde indvindes ved, at de ikke behøvede at studere Hebraisk. Deri er jeg aldeles ikke enig med det ærede Medlem. Jeg er overbevist om, at særlig i vor Tid, særlig overfor den Bibelkritik angaaende det gamle Testamente, som er rejst i den nyere Tid, er det en naturlig Fordring, at Hebraisk studeres af Teologerne. Vel veed jeg, og det følger af sig selv, at de ikke allesammen kunne blive lærde Hebraikere; men hvis der ikke gives i alt Fald dem Lejlighed til at følge med, der særlig skulde være anlagte dertil, er Sandsynligheden for, at vi slet ingen saa af den Art, og de ere aldeles nødvendige, naar man ikke vil have, hvad der blev hrtet af en tidligere æret Væler, at Præstestanden skal synke ned paa et seminaristisk Standpunkt.

Jeg gaar dernæst over til det, som er Hovedpunktet i det af mig foreslaaede Forslag, nemlig at der indføres noget mere Matematik og Naturlære for den sproglig-historiske Afdeling og noget mere Latin i den matematisk-naturvidenskabelige Afdeling. Og jeg maa ligeledes lige overfor det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn sige, at han ikke fremstiller mit Forslag retfærdig, naar han siger: Hvad vil det sige, at der gives to ugentlige Timer Matematik til i de to øverste Klasser — det er det højeste, Ministeren vil

forøge Matematikken med for den sproglige Afdeling — for et saa vigtigt Fag som Matematik. For det første vil jeg tillade mig at mene, at det vil sige meget. Det vil sige særdeles meget, selv om de ikke kom videre i det Kvantum Matematik, de fik, saa vil det allerede sige meget, at de fik Undervisning deri i Løbet af 6 Aar i Stedet for i 4 Aar og slet intet i 2. Men dernæst er der altid en Mulighed for, at de kunne komme lidt videre. Tillige har det ærede Medlem overset, og det er efter min Formening ligesaa væsentlig, at min Plan gaar ud paa at give dem flere Timer mere i Naturlære og det saaledes, at Naturlære kan gives dem paa en anden Maade end hidtil; idet de nu for Tiden kun saa Naturlære i de to øverste Klasser, og efter at deres Matematik-Undervisning er afbrudt, altsaa i Virkeligheden uden noget som helst matematisk Grundlag, uden nogen Støtte af Matematikken, medens de paa den Maade, jeg har foreslaaet, saa Undervisning i Naturlære to Aar længere. De ville saa Naturlære i 3dje Klasse, mens de nu kun have det i de to øverste, og dernæst ville de samtidig med, at de saa Naturlære i de to øverste Klasser have Støtte af Matematikken. Det er særligt paa dette Punkt, jeg lægger Vægten, ganske vist ogsaa særlig støttet paa den Betænkning, som det ærede Medlem flere Gange har omtalt som havende hans Tilslutning. Det Timeantal — hvis det endelig skal regnes i Timeantal — der gives mere efter mit Forslag af Matematik og Naturlære sammen til den sproglig-historiske Afdeling fremfor nu, er 5 à 6; det kommer an paa de forskellige Skoler; i de private vil det ganske sikkert blive 6, og saaledes som det i Almindelighed er indrettet i de lærde Skoler, vil det blive 5, idet de lærde Skoler jo have en Matematiktime i 5te Klasse. — Det staar lige overfor Fordringen om, at Latinundervisningen skal føres op gennem de to øverste Klasser for den matematisk-naturvidenskabelige Afdeling. En Latinundervisning, saaledes som man har tænkt sig den, vil omtrent tage 9 Timer og det vil blive en Forøgelse af ca. 7 eller 8 Timer; meget mere end 7 kan det næppe blive lige overfor, hvad der nu læres i Latin. Det undrer mig meget, at det ærede Medlem ikke kunde se, at skal man have nogen Nytte af Latinundervisningen, kan den ikke ende med det 16de Aar. Skal der virkelig komme noget Udbytte deraf, maa den føres op i de to øverste Klasser. Herigennem vil der ikke lægges nogen forøget Byrde paa Disciplene, thi der vil jo gives dem et betydeligt Afslag i Matematik til Gengæld.

I Forbindelse hermed vil jeg omtale